

ضعیف و بی پایه می باشد زیرا واقع یک چیز بیشتر نیست که گاهی علم به آن واقع پیدا می کنیم و گاهی علم به آن پیدانمی کنیم پس بحث از اینکه اول ماه این بلاد با اول ماه بلاد دیگر متفاوت است برخلاف این واقع و حقیقتی است که برای ما روش شد و از آن بحث کردیم از این جهت این بحث یک بحث بسیار مهمی می باشد . خوب و اما در مورد اقول فقها باید عرض کنیم که دو قول در مسئله وجود دارد و گفته شده که قول مشهور آن است که اختلاف افق در مؤثر می باشد که به نظر بندۀ شهرت آنچنانی در مسئله وجود ندارد البته دو قول در مسئله وجود دارد هم در بین علمای عامه یعنی در بین آنها هم مثل ما دو قول وجود دارد ؛ اول اینکه اختلاف افق مؤثر است و در هر کجا که ماه رؤیت شود فقط برای همانجا اول ماه است و قول دوم اینکه اختلاف افق مؤثر نیست لذا اگر در یک جایی دیده شود برای همه تقاطی که در شب با هم مشترکند اول ماه ثابت می باشد ، و عرض کردیم که اولین کسی که بحث تأثیر وحدت و اختلاف افق در مسئله رؤیت هلال را مطرح کرده شیخ طوسی در مبسوط می باشد همچنین گفتیم که صاحب عروة نیز قائل به تأثیر اختلاف افق در مسئله هلال ماه می باشد منتهی این دو قول (تأثیر اختلاف افق) را نمی توانیم به مشهور نسبت بدھیم زیرا عده ای هم هستند که اختلاف افق را در رؤیت هلال ماه مؤثر نمی دانند مانند علامه در منتهی ، ایشان در ص ۵۹۲ از جلد ۲ طبع قدیم و در ص ۲۵۲ از جلد ۹ طبع جدید منتهی فرموده اند : «مسئله : إذا رأى الهلال أهل بلد وجوب الصوم على جميع الناس سواء تباعدت البلاد أو تقاربت . و به قال أحمد و الليث بن سعد و بعض أصحاب الشافعی . وقال الشيخ رحمة الله : إن كانت البلاد متقاربة لا تختلف في المطالع كبغداد و البصرة ، كان حكمها واحداً ، وإن تباعدت كبغداد و مصر ، كان لكل بلد حكم نفسه ، وهو قول الآخر للشافعية . . إلى آخر لئا : أنه يوم من شهر رمضان في بعض البلاد للرؤية وفي الباقي : بالشهادة ، فيجب صومه لقوله تعالى : فمن شهد منكم الشهر فليصمه ، قوله (ع) : فرض الله صوم شهر رمضان ، وقد ثبت أنَّ هذا اليوم منه إلى آخر » بعد ایشان شروع می کنند به ذکر ادله و روایاتی که در انها هیج ذکری از بحث اختلاف و وحدت افق نشده است .

بسم الله الرحمن الرحيم

بحث ما در مسئله چهارم بود ، صاحب عروة در این مسئله فرموده اند : (مسئله ۴) : إذا ثبت رؤيته في بلد آخر ولم يثبت في بلده فإن كانا متقاربين كفي و إلا فلا إلا إذا علم توافق أقوهما وإن كانا متبعدين .

این کلام صاحب عروة بود که به همراه حواشی عروة خدمتتان عرض شد و درباره آن بحث کردیم ، اما اصل مطلب این است که طبق روایات و آیات قرآن خداوند متعال ۱۲ ماه قرار داده است و این شکل‌های مختلف ماه مربوط به طلوع و غروب خورشید نیست بلکه طلوع و غروب خورشید مربوط به حرکت زمین بر حول محور خود از غرب به شرق می باشد که این حرکت باعث بوجود آمدن صبح و ظهر و مغرب و عشاء و نصف شب و ... می شود که در این مطلب هیچگونه شکی نیست ، اما مسئله ماه غیر از این مسئله می باشد چپرا که ماه یک حرکت‌هایی دارد من جمله اینکه به دور زمین می چرخد و از طرفی هم وضع و محاذاتی با خورشید دارد که نتیجه این وضع و محاذات گاهی هلال است و گاهی تربع اول و گاهی بدر و شکل‌های مختلفی هستند که ماه در عالم تکوین واقع اینها حالتها و شکل‌های مختلفی هستند که ماه در حرکتهای خودش پیدا می کند و هر کدام از این حالتها و شکل‌ها در طول ۱۲ ماه یکبار بیشتر اتفاق نمی افتد مثلاً هلال یک دفعه بیشتر اتفاق نمی افتد و هلال هم به طرف ما باید) ، که این اول ماه و یک امر واقعی سماوی می باشد چه ما بدانیم و چه ندانیم و چه بینیم و چه نبینیم ، خوب از طرفی شارع مقدس رؤیت را طریق برای این واقعیت قرار داده یعنی رؤیت موضوعیت ندارد بلکه طریق علم به این واقع می باشد که علم هم گاهی تمام موضوع است و گاهی شرط موضوع است و گاهی جزء موضوع است که على أى حال علم طریقی محض می باشد برای این واقعیت یعنی تشکل ماه به شکل هلال، بنابراین به نظر بندۀ بحث وحدت و اختلاف افق که در مورد رؤیت هلال ماه مطرح شده یک بحث

باب ۵ از ابواب احکام شهر رمضان می باشد ، خبر این است : «ویاسناده عن سعد بن عبد الله ، عن أحمدين محمد ، عن احسین بن سعید ، عن محمدبنائی عمر ، عن هشام بن الحكم ، عن أبي عبدالله (ع) آنه قال فيمن صام تسعة وعشرين قال: إن كانت له بيّنة عادلة على أهل مصر آنهم صاموا ثلاثين على رؤيته قضى يوماً ». خبر چهارم صحیحه اسحاق بن عمار خبر ۳ از ابواب احکام شهر رمضان می باشد ، خبر این است : «و عنه ، عن فضاله ، عن أبيان بن عثمن ، عن إسحاق بن عمّار قال : سألت أبي عبد الله (ع) عن هلال رمضان يغم علينا في تسع وعشرين من شعبان ؟ فقال: لا تتصمه إلّا أن تراه ، فإنّ شهد أهل بلد آخر آنهم رأوه فاقضه ، وإذا رأيته من وسط النهار فأتم صومه إلى الليل ». خوب دو خبر دیگر مانده که إنشاء الله فردا می خوانیم . . .

و الحمد لله رب العالمين اولاً و آخرًا و صلى الله على
محمد و آله الطاهرين

خوب و اکما همین علامه در ص ۱۲۲ از جلد ۶ تذکره طبع جدید در مسئله ۷۶ به طور دیگری فرموده اند : «إذا رأى الهلال أهل بلد و لم يره أهلاً بلد آخر ، فإن تقارب البلدان كبغداد و الكوفة كان حكمها واحداً : يجب الصوم عليهم معاً و كذا الإفطار ، وإن تباعدتا كبغداد و خراسان و الحجاز و العراق فلكل بلد حكم نفسه ، قاله الشيخ رحمة الله و هو المعتمد و به قال أبو حنيفة و هو قول بعض الشافعية.... إلى آخر » بعد ایشان علت این حکم را این طور بیان می کنند که : «و لأنَّ البلدان المتبااعدة تختلف في الرؤية بإختلاف المطالع والأرض كثرة ، فجاز أن يرى الهلال في بلد و لا يظهر في آخر ، لأنَّ حدبة الأرض القريبة لمن جد في السير نحو المشرق و بالعكس ». خلاصه اینکه ایشان کرویت زمین را در رؤیت هلال مؤثر می داند ولی ما عرض می کنیم که تشکل هلال یک امر واقعی و سماوی است و کرویت زمین هیچ تأثیری در وجود آمدن آن ندارد . خوب همانظورکه قبلًا هم عرض کردیم عده دلیل همان روایاتی است که علامه در منتهی نیز آنها را ذکر کرده این وایات دلالت دارند بر اینکه اگر از شهر و یا شهرهای دیگری آمدن و شهادت به رؤیت هلال دادند شما شهادتشان را قبول کنید و دیگر نپرسید که شهرشان دور است یا نزدیک است لذا اگر وحدت افق مؤثر بود حتماً ائمه (ع) در یکی از این روایات می فرمودند در صورتی بپذیرید و قضا بجا بیاورید که با آنها وحدت افق داشته باشید در حالی که در هیچکدام از این روایات چنین چیزی ذکر نشده ، صاحبان قول تأثیر وحدت افق این روایات را حمل بر وحدت افق کرده اند اما بنده عرض می کنم که این یک حمل بدون دلیل می باشد . خوب واما خبر اول از آن شش خبر صحیحه عبدالرحمن بن حجاج (خبر ۹ از باب ۳ از ابواب احکام شهر رمضان) بود که دیروز خواندیم . خبر دوم صحیحه أبي بصیر خبر ۱ از باب ۱۲ از ابواب احکام شهر رمضان می باشد ، خبر این است : «محمدبن الحسن بیاسناده عن لحسین بن سعید ، عن حمّاد ، عن شعیب عن أبي بصیر ، عن أبي عبدالله (ع) آنه سئل عن اليوم يقضى من شهر رمضان ؟ فقال: لا تقضه إلّا أن يثبت شاهدان عدلان من جميع أهل الصلاة متى كان رأس الشهر !؟ وقال: لا تصنم ذلك اليوم الذي يقضى إلّا أن يقضى أهل الأمصار ، فإن فعلوا فصممه ». خبر سوم صحیحه هشام بن حکم خبر ۱۳ از